

ส่วนที่ 3

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

วิสัยทัศน์ : “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง	ความมั่งคั่ง	ความยั่งยืน
การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัวและปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและการเมือง ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มีความมั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคม มีความปรองดองและมีความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง	ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้จากทั้งภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุนและการทำธุรกิจมีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร	การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เกินพอดีไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกิน ความสามารถในการรองรับและเยียวยาระบบนิเวศน์ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนเพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพและยั่งยืน

พอเพียงกับการดำรงชีวิตที่มีที่ อยู่อาศัยและความปลอดภัย ในชีวิตทรัพย์สิน ฐานทรัพยากรและ สิ่งแวดล้อม มีความมั่นคง ของอาหารพลังงานและน้ำ	ทุนทางสังคม และทุน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	ประชาชนทุกภาคส่วนใน สังคม ยึดถือและปฏิบัติตาม ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
--	--	--

เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบ
แนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปี ต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
2. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
4. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
5. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
6. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

1.2 ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

1) กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และกรอบหลักของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

2) การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning)

เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ สศช. ได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

3) เป้าหมาย

4.3.1 การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (1) เศรษฐกิจขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0

(2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GDP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ในปี 2564 เพิ่มขึ้นเป็น 317,051 บาท (9,325 ดอลลาร์ สรอ.) และ 301,199 บาท (8,859 ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี

(3) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2.5 ต่อปี

(4) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 8.0 (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10.0 และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 7.5 ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.0 ต่อปี)

4.3.2 การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(1) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(2) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(3) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

4.3.3 การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(1) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(2) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

4.3.4 การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(1) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(2) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(3) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศ

(4) เพิ่มประสิทธิภาพและการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(5) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

4.3.5 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(1) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(2) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(3) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

5 แนวทางการพัฒนา

5.1 การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

5.1.1 การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

5.1.2 การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยีเร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิตเพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

5.1.3 การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่าง ๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

5.1.4 การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน

เร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

5.1.5 การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้

สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจรวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณานวัตกรรมที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติรวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบ

พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียน

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าและการลงทุน เช่น โลจิสติกส์และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งในภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการ การเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

5.2 การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

5.2.1 การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่น ให้มีทักษะการเรียนรู้ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงาน

ที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพ เพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

5.2.2 การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึงโดย

(1) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการ การศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(2) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพ การจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการ จัดการศึกษา

(3) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบตั้งแต่เริ่มกระบวนการผลิต สรรหา และการ คัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน

(4) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้ง ระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตร และผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้ เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

5.2.3 การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุน กระบวนการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาวโดย พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกัน สุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการ อภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่ การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ(Medical Service Hub)ศูนย์กลาง บริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ(Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ(Product Hub) และ ศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย(Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการ สาธารณสุขภายในประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของ นโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

5.2.4 การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัยและการพัฒนาระบบการ ดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่องรวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็น ต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

5.3 การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

5.3.1 การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงานโดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

5.3.2 การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (1) พัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลายโดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (2) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขูปโภคกำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (3) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย(Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน(Cost Sharing)

5.3.3 การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรสนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูป ระบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริง ด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงานและสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

5.3.4 การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

5.4 การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

5.4.1 การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง

เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมือง ด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานมีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

5.4.2 การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน

ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการงานด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

5.4.3 การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้านรวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

5.5 การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

5.5.1 การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนาระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดิน เพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรฐานการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืนบูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้ใช้น้ำ คุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

5.5.2 การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้ว ที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

5.5.3 การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

5.5.4 การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุด เร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติ มุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

5.5.5 การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

5.5.6 การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วนส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือ ระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

5.6 การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

5.6.1 การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูล และราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

5.6.2 การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกระทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

5.6.3 การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.6.4 การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตามประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ประกอบด้วย 10 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความ

มั่งคั่งและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ 10 ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบนฯ กลุ่ม 1

(จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดสระบุรี)

วิสัยทัศน์

“เป็นแหล่งฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สะอาด อุดมสมบูรณ์เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิต การค้าและการบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม”

เป้าประสงค์รวม

กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 ประกอบด้วยจังหวัดสระบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา และนนทบุรี มีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สะอาด อุดมสมบูรณ์ เป็นฐานการผลิตและสนับสนุนความสามารถในการค้าและการลงทุนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมรองรับการพัฒนาที่ยั่งยืนในอนาคต

ประกอบด้วย ประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ ดังนี้

✧ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาระบบการเกษตรให้มีผลผลิตปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

✧ กลยุทธ์และแนวทาง

1. ส่งเสริมให้มีการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย

เป้าประสงค์ : มีการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย

2. อนามัยสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ : ทรัพยากรน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยา/ป่าสักมีคุณภาพ ความสะอาดตามเกณฑ์มาตรฐาน

✧ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : ส่งเสริมความร่วมมือชุมชนกับภาคอุตสาหกรรมในการจัดการสิ่งแวดล้อม

✧ กลยุทธ์และแนวทาง

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นกับภาคอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ : ทุกภาคส่วนมีจิตสำนึกและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อมแม่น้ำเจ้าพระยา/ป่าสัก

✧ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 : ส่งเสริมบทบาทชุมชนและนักท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรน้ำ

✧ กลยุทธ์และแนวทาง

1. การจัดการโครงสร้างพื้นฐานชุมชนริมแม่น้ำเจ้าพระยา/ป่าสัก

เป้าประสงค์ : มีการผลิต การค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2. การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์ : มีการท่องเที่ยวที่ให้ความรู้และสร้างพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวให้อยู่ในกรอบของการอนุรักษ์แม่น้ำเจ้าพระยา/ป่าสัก

✧ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 : ฟื้นฟูคุณภาพระบบนิเวศของแม่น้ำเจ้าพระยา/ป่าสัก

✧ กลยุทธ์และแนวทาง

1. การจัดการโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์ : ทรัพยากรน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยา/ป่าสัก มีคุณภาพความสะอาดตามเกณฑ์มาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

❖ วิสัยทัศน์จังหวัด (Vision)

“อยุธยาเมืองมรดกโลก เป็นแหล่งเรียนรู้ น่าเที่ยว น่าอยู่ น่าลงทุน”

❖ เป้าประสงค์รวม

1. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีโอกาสเข้าถึงบริการของรัฐอย่างเท่าเทียมกัน มีสุขภาวะที่ดี ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ครอบครัวอบอุ่น มีความยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม และมีความสามัคคี และเอื้ออาทร ตลอดจนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
2. ฐานเศรษฐกิจหลักของจังหวัดมีการเจริญเติบโตอย่างมั่นคงและมีเสถียรภาพ โดยภาคการผลิตทั้งเกษตร อุตสาหกรรมและบริการ มีมูลค่าเพิ่มขึ้นตามห่วงโซ่การผลิตแบบครบวงจร รวมทั้งสามารถสร้างงานและสร้างรายได้จากฐานอาชีพที่เกิดขึ้นอย่างหลากหลายในจังหวัดมากขึ้น
3. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู และบริหารจัดการอย่างสมดุล เพื่อเป็นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งขีดความสามารถในการรองรับภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้น

❖ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1

ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวพร้อมทั้งปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและก่อให้เกิดการสร้างงานและกระจายรายได้สู่ชุมชน

เป้าประสงค์

มูลค่าด้านการท่องเที่ยวเมืองมรดกโลกเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว (ร้อยละ5)
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว (นักท่องเที่ยว/นักท่องเที่ยว) (ร้อยละ 5)

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมการพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพด้านการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมเกษตรและการท่องเที่ยวทางเลือกใหม่
2. พัฒนาคุณภาพการให้บริการ สิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล
3. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์วัฒนธรรม ท่องเที่ยวเชิงเกษตร และประชาสัมพันธ์เชิงรุกด้านการท่องเที่ยว

❖ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2

พัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่ โดยการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและบริการสังคมให้เพียงพอ สะดวก และปลอดภัยรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการเพิ่มขึ้นของประชากรเมือง

เป้าประสงค์

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอย่างมีคุณภาพ โดยมีความสะดวกและปลอดภัยในการเดินทาง มีระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่เพียงพอ รวมถึงระบบป้องกันสาธารณภัยที่ดี และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัด

1. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการพื้นที่และการจัดระเบียบสังคม (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80)
2. ร้อยละของชุมชนและสถานศึกษาที่มีส่วนร่วมในการเสริมสร้างความสามัคคีและการสร้างความปองตองสมานฉันท์ (ร้อยละ 80)
3. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80)
4. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการบริการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน (ร้อยละ 80)

กลยุทธ์

1. จัดเตรียมระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการและบริการสังคม ให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึงและเพียงพอกับความต้องการของประชาชน
2. เตรียมการป้องกันและควบคุมปัญหาสิ่งแวดล้อมอันเนื่องมาจากการขยายตัวของชุมชนเมือง อาทิ การแก้ไขปัญหาน้ำท่วม การบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียและการกำจัดขยะ
3. จัดทัศนียภาพของเมืองให้สวยงาม มีพื้นที่สีเขียวและสวนสาธารณะ
4. ส่งเสริมการเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ และการสร้างความปองตองสมานฉันท์
5. เสริมสร้างครอบครัวเข้มแข็ง และส่งเสริมกิจกรรมสร้างสรรค์แก่เด็ก เยาวชนและผู้สูงอายุ

❖ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3

เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการจำหน่ายสินค้าเกษตรให้เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่เพื่อให้ครัวเรือนเกษตรกรมีงานทำที่มั่นคง มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

เป้าประสงค์

ผลผลิตทางการเกษตรมีความปลอดภัยจากสารพิษ มีคุณภาพและมูลค่าเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคและสามารถแข่งขันได้ทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกร/แปลง/ฟาร์มที่ผ่านมาตรฐานความปลอดภัย (ร้อยละ 5)
2. พื้นที่รับประโยชน์จากแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาไม่น้อยกว่าปีละ 3,000 ไร่
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโรงงานอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (ร้อยละ 2)
4. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน (ร้อยละ 10)

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมเกษตรกรที่มีคุณภาพ ปลอดภัย ได้มาตรฐานสากล โดยปรับกระบวนการผลิตทางการเกษตรกรรมอย่างยั่งยืนมากขึ้น และสอดคล้องกับวิถีการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง อาทิ เกษตรปลอดภัย (GAP) เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน และเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น

2. ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำไปสู่พื้นที่เกษตรอย่างครบวงจร โดยการเสริมขีดความสามารถของแหล่งน้ำที่มีอยู่ให้สามารถเก็บกักน้ำได้เพิ่มขึ้น การพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ที่เหมาะสม และสนับสนุนการขุดสระน้ำในไร่นาของเกษตรกร

3. ส่งเสริมการดำเนินงานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริเพื่อสร้างอาชีพและรายได้ให้กับประชาชนอย่างยั่งยืนและช่วยเหลือตนเองได้

4. ส่งเสริมการสร้างผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและนวัตกรรมสู่สากล

❖ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4

ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการปรับปรุงกระบวนการผลิตให้ไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชนควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและระบบการควบคุมมลพิษที่มีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์

เป็นเขตอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีกระบวนการผลิตได้มาตรฐานสากล ไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

- ร้อยละของโครงการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่สำเร็จตามเป้าหมาย (ร้อยละ 80)
- ร้อยละของผู้สำเร็จการฝึกอบรมได้ตามเกณฑ์มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ร้อยละ 70)

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสะอาด และใช้พลังงานทดแทน โดยการเสริมสร้างประสิทธิภาพด้านเทคโนโลยีการผลิต การวิจัยและพัฒนา รวมทั้งการออกแบบนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพและรูปแบบผลิตภัณฑ์ให้หลากหลาย ได้มาตรฐานสากล และมีต้นทุนการผลิตที่สามารถแข่งขันได้

2. ยกระดับศักยภาพกำลังคน ภาคการผลิต การค้า และบริการให้เป็นมืออาชีพ โดยเฉพาะการพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะเพิ่มเติม เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

กรอบนโยบาย ทิศทางและแนวทางการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วิสัยทัศน์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

“เป็นองค์กรหลักในการพัฒนาท้องถิ่น สนับสนุนและตอบสนองนโยบายของรัฐบาลบนพื้นฐานของความเข้าใจในปัญหาและศักยภาพของท้องถิ่น มีการบูรณาการบริหารจัดการในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ”

พันธกิจ

1. จัดให้มีโครงสร้างพื้นฐานที่ดี
2. จัดให้มีการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต / สุขภาพ และการกีฬา
3. จัดให้มีการเกษตรอินทรีย์ปลอดสารพิษ
4. จัดให้มีการจัดระเบียบชุมชน สังคม และความสงบเรียบร้อย
5. จัดให้มีการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม
6. จัดให้มีการส่งเสริมการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
7. จัดให้มีการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
8. จัดให้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยว
9. จัดให้มีการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน
10. จัดให้มีการพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
11. จัดให้มีการกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพ / การท่องเที่ยว

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

1. มีโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สะดวก รวดเร็วและปลอดภัย ระบบสาธารณสุขปลอดภัย
2. ประชาชนมีอาชีพและรายได้พอเพียง มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
3. มีการพัฒนาชุมชนและสังคม มีความเข้มแข็งสงบเรียบร้อย
4. มีการลงทุนและพาณิชยกรรม ในพื้นที่มากขึ้น
5. มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น
6. ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์และเผยแพร่ให้มากขึ้น
7. มีมาตรฐานการบริหารและบริการการท่องเที่ยวในระดับสากล และมีนักท่องเที่ยวมากขึ้น
8. เพิ่มจุดหมายของ เศรษฐกิจพอเพียง
9. การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

กรอบนโยบาย ทิศทางและแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เพื่อนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีกรอบนโยบาย ทิศทางและแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายการพัฒนาแต่ละด้าน และภายใต้ยุทธศาสตร์แต่ละด้านจะประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- 1.1 การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้าและท่อระบายน้ำ พร้อมมีการเชื่อมโยงโครงข่ายระหว่างอำเภอ
- 1.2 การขยายเขตประปาหรือก่อสร้างประปาหมู่บ้าน
- 1.3 การขยายเขตบริการโทรศัพท์สาธารณะให้ทั่วถึง
- 1.4 การขยายเขตบริการไฟฟ้าให้ทั่วถึง
- 1.5 การจำกัดน้ำหนักรถบรรทุกของรถยนต์ไม่ให้เกินมาตรฐาน มีการติดตั้งป้ายห้ามมิให้รถทุกชนิดที่มีน้ำหนักเกินกว่ากำหนดหรือเมื่อรวมน้ำหนักรถกับน้ำหนักบรรทุก

- 1.6 การจัดทำผังเมืองรวม
- 1.7 พัฒนาระบบการชลประทานเพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึง
- 1.8 พัฒนาระบบจราจร

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

- 2.1 การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ
- 2.2 การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา
- 2.3 การส่งเสริมและพัฒนาด้านสาธารณสุข
- 2.4 ด้านสวัสดิการชุมชน
- 2.5 การป้องกันยาเสพติด
- 2.6 การสงเคราะห์เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์
- 2.7 การสงเคราะห์และช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ
- 2.8 การป้องกันและแก้ไขปัญหาจากอุบัติเหตุทางถนน ภัยจากสารเคมี และวัตถุอันตราย และภัยจากการกระทำของมนุษย์

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

- 3.1 ความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 3.2 การมีส่วนร่วมทางด้านการเมืองท้องถิ่น
- 3.3 การส่งเสริมประชาธิปไตย / การมีส่วนร่วม

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริม การลงทุนและพาณิชย์กรรม

- 4.1 ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการวางแผน
- 4.2 ด้านการส่งเสริมการลงทุน
- 4.3 ด้านการส่งเสริมการพาณิชย์

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 5.1 การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 5.2 การจัดระบบบำบัดน้ำเสีย
- 5.3 การกำจัดและจัดการขยะ
- 5.4 การควบคุมมาตรฐานความดังของเสียง / ฝุ่นละออง
- 5.5 การป้องกันและแก้ไขปัญหาจากภัยธรรมชาติ

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมคุณธรรมด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

- 6.1 การส่งเสริมคุณธรรมด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 6.2 การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และฟื้นฟูบูรณะโบราณสถาน โบราณวัตถุ

7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

- 7.1 การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
- 7.2 การสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว
- 7.3 การบริหารจัดการการท่องเที่ยว
- 7.4 การรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
- 7.5 การป้องกันอุบัติเหตุจากการท่องเที่ยว
- 7.6 การอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
- 7.7 การเพิ่มจำนวนและระยะเวลาการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

8. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน

- 8.1 พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการขับเคลื่อนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง
- 8.2 การสร้างและพัฒนารวมกลุ่ม (Cluster)
- 8.3 ส่งเสริมการเกษตรทฤษฎีใหม่
- 8.4 สร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ
- 8.5 ส่งเสริมการแก้ไขปัญหาความยากจน
- 8.6 ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชน / ท้องถิ่น
- 8.7 ส่งเสริม สนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

9. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

- 9.1 การสร้างจิตสำนึกและพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐ
- 9.2 การเสริมสร้างประสิทธิภาพการปฏิบัติ และการบริการประชาชน โดยยึดหลักธรรมาภิบาล (Good Governance)
- 9.3 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการและการตรวจสอบควบคุม

2. ยุทธศาสตร์ของเทศบาลเมืองเสนา

2.1 วิสัยทัศน์

เทศบาลเมืองเสนาเป็นเมืองน่าอยู่ เป็นแหล่งพาณิชยกรรม การศึกษา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสภาพแวดล้อมที่สะอาดปลอดภัยจากมลพิษ

2.2 ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการและโครงสร้างพื้นฐาน
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเพิ่มประสิทธิภาพทางการบริหารและการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีท้องถิ่น

2.3 เป้าประสงค์

1. การคมนาคมมีความสะดวก รวดเร็ว ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการทั่วถึง
2. ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้พอเพียง มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
3. มีการพัฒนาชุมชน และสังคมมีความเข้มแข็งและสงบเรียบร้อย
4. การบริหารการพัฒนาองค์กรมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
5. สิ่งแวดล้อมไม่เป็นมลพิษ
6. ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์และเผยแพร่

2.4 ตัวชี้วัด

1. จำนวนชุมชนที่ได้รับการก่อสร้าง
2. จำนวนป้ายบอกทางที่ได้รับการก่อสร้าง
3. จำนวนถนนที่ได้รับการลาดยางแอสฟัลต์ติก
4. จำนวนสวนสาธารณะที่ได้รับการถมทราย
5. จำนวนถนนที่ได้รับการก่อสร้างยกระดับ
6. จำนวนถนนที่ได้รับการซ่อมแซมผิวจราจร
7. จำนวนป้ายสนามกีฬาที่ได้รับการปรับปรุง
8. จำนวนทางเชื่อมสนามกีฬาที่ได้รับการก่อสร้าง
9. จำนวนลานคอนกรีตที่ได้รับการก่อสร้าง
10. จำนวนถนนที่ได้รับการเสริมคันดิน
11. จำนวนดวงโคมไฟฟ้าที่ได้รับการติดตั้ง
12. จำนวนครั้งในการดูแลทำความสะอาดท่อระบายน้ำ
13. จำนวนสี ป้ายและแผงกั้นจราจรที่ได้รับการจัดซื้อ
14. จำนวนเครื่องชั่งน้ำหนัก จำนวนครั้ง/สัปดาห์ในการล้างตลาด
15. จำนวนครั้งในการฟ่นละอองฝอยกำจัดแมลงวัน
16. จำนวนทรายอะเบทและน้ำยาเคมีที่จัดซื้อ
17. จำนวนผู้ประกอบการที่เข้ารับการอบรม
18. จำนวนห้องน้ำและสุขภัณฑ์ที่ได้รับการซ่อมแซม

19. จำนวนท่อเมนจ่ายน้ำและอุปกรณ์รดน้ำที่ได้รับการติดตั้ง
20. จำนวนตลาดสดที่ได้รับการก่อสร้าง
21. จำนวนโรงสูบน้ำและชุดสปริงเกอร์ที่ได้รับการก่อสร้าง
22. จำนวนอาคารโรงยิมเนเซียม แบดมินตัน ที่ได้รับการก่อสร้าง
23. จำนวนลู่วิ่งที่ได้รับการก่อสร้าง
24. จำนวนอาชีพที่ฝึกอบรม
25. จำนวนครั้งในการอบรม
26. จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมนันทนาการ
27. จำนวนครั้งในการแข่งขันกีฬาระหว่างชุมชน
28. จำนวนครั้งในการอบรม/ศึกษาดูงาน
29. จำนวนนักเรียนที่ได้รับการบริการอาหารกลางวัน และอาหารเสริม (นม)
30. จำนวนครั้งในการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา
31. จำนวนบุคลากรทางการศึกษาที่เข้ารับการฝึกอบรม สัมมนา
32. จำนวนครั้งในการจัดซื้อหนังสือห้องสมุดโรงเรียน
33. จำนวนครั้งในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนสำหรับเป็นฐานในการจัดการศึกษาตลอดชีวิต
34. จำนวนศูนย์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย
35. จำนวนครั้งในการปรับปรุงอินเทอร์เน็ตโรงเรียน
36. จำนวนครั้งในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตความเร็วสูง
37. จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมรักการอ่าน
38. จำนวนพนักงานครูและนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาศักยภาพฯ
39. จำนวนนักเรียนที่ได้รับค่าปัจจัยพื้นฐานสำหรับเด็กยากจน
40. จำนวนนักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน (รายหัว)
41. จำนวนนักเรียนที่ได้รับหนังสือแบบเรียน
42. จำนวนนักเรียนที่ได้รับค่าเครื่องอุปกรณ์การเรียน
43. จำนวนนักเรียนที่ได้รับค่าเครื่องแบบนักเรียน
44. จำนวนนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
45. จำนวนครั้งในการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารเรียนหรืออาคารประกอบ
46. จำนวนนักเรียนที่เข้ารับการอบรมโครงการณรงค์ป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา
47. จำนวนครั้งในการจัดอบรมและการฉีดวัคซีนป้องกันโรค
48. จำนวนครั้งในการอบรมให้ความรู้ด้านการป้องกันโรคเอดส์
49. จำนวนชุมชนที่ได้รับเงินอุดหนุนโครงการพัฒนางานสาธารณสุขมูลฐานฯ
50. จำนวนกิจกรรมในการจัดโครงการพัฒนาศักยภาพด้านสาธารณสุข
51. จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ

52. จำนวนสัตว์ที่ได้รับการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า
53. จำนวนครั้งในการจ่ายเงินสมทบให้กองทุนหลักประกันสุขภาพเทศบาลเมืองเสนา
54. จำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับเงินตามโครงการสร้างหลักประกันรายได้ให้แก่ผู้สูงอายุ
55. จำนวนผู้พิการหรือทุพพลภาพที่ได้รับเงินตามโครงการสนับสนุนการเสริมสร้างสวัสดิการทางสังคมให้แก่คนพิการหรือทุพพลภาพ
56. จำนวนผู้ป่วยเอดส์ที่ได้รับการช่วยเหลือ
57. จำนวนครั้ง/สัปดาห์ ในการออกกำลังกาย
58. จำนวนครั้งในการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอล กีฬาวอลเลย์บอล กีฬาวีฑา และกีฬาสากลประเภทอื่น สัมพันธ์ และกีฬาชุมชนระดับอำเภอ
59. จำนวนครั้งในการจัดงานวันเด็กแห่งชาติ
60. จำนวนชุมชนที่ได้รับการสำรวจข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน
61. จำนวนครั้งในการจัดประชุมประจำเดือนแกนนำชุมชน
62. จำนวนชุมชนที่มีการจัดทำแผนชุมชน
63. จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมอบรมตามโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ ในวัยรุ่น โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว และโครงการส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
64. จำนวนครั้งในการจัดการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลเมืองเสนาฯ
65. จำนวนครั้งในการจัดฝึกอบรมทวนอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
66. จำนวนครั้งในการอบรมการใช้ดับเพลิง Fire Hose
67. จำนวนวารสารเทศบาลราย 4 เดือน/ครั้ง
68. จำนวนหนังสือคู่มือการติดต่อราชการ
69. จำนวนแผ่นพับ ใบปลิว
70. จำนวนอาคารบ้านพักสวัสดิการพนักงานเทศบาลที่ได้รับการปรับปรุงทาสี
71. จำนวนระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินที่ได้รับการปรับปรุง
72. จำนวนครั้งในการอบรมและศึกษาดูงานต่างประเทศ ภายในประเทศ โครงการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ และโครงการเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
73. จำนวนอาคารที่ได้รับการปรับปรุงทาสี
74. จำนวนวันในการฝึกซ้อมและจำนวนชุดฝึกซ้อม
75. จำนวนบานประตูห้องนิรภัย
76. จำนวนห้องเก็บวัสดุกองช่างที่ได้รับการก่อสร้าง
77. จำนวนครั้งในการอบรมฯ จำนวนถุงขยะ และจำนวนถังขยะที่จัดซื้อ
78. จำนวนถังขยะคอนเทนเนอร์ที่ได้รับการจัดซื้อ

79. จำนวนครั้งของการจ้างที่ปรึกษาบริหารจัดการเตาเผาขยะฯ
80. จำนวนครั้งในการจัดงานประเพณีวันขึ้นปีใหม่ ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีแห่เทียนพรรษา และประเพณีวันลอยกระทง
81. จำนวนครั้งในการจัดกิจกรรมเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
82. จำนวนครั้งในการจ่ายเงินอุดหนุนโครงการช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัยและผู้ด้อยโอกาส โครงการกิจกรรมยามท้องถิ่นเทศบาลเมืองเสนา โครงการสนับสนุนศูนย์รวมข้อมูลจัดซื้อจัดจ้างฯ และโครงการยอยศยิ่งฟ้าอยุธยามรดกโลกฯ

2.5 ค่าเป้าหมาย

1. ครั้วเรือนที่มีการคมนาคมที่สะดวก รวดเร็ว และมีระบบสาธารณสุขปลอดภัย และสาธารณสุขการทั่วถึง มีร้อยละ 80 ของครั้วเรือนทั้งหมด
2. ครั้วเรือนที่มีรายได้ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน (รายได้เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 38,000 บาท/คน/ปี ร้อยละ 80
3. ครั้วเรือนที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีร้อยละ 80 ของครั้วเรือนทั้งหมด
4. ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ร้อยละ 60
5. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ร้อยละ 80
6. บุคลากรมีความรู้ความสามารถเพิ่มมากขึ้น ร้อยละ 70
7. การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ร้อยละ 70
8. ครั้วเรือนที่มีการกำจัดขยะอย่างถูกสุขอนามัย มีจำนวนร้อยละ 80 ของครั้วเรือนทั้งหมด
9. ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น ร้อยละ 75

2.6 กลยุทธ์

1. ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า และท่อระบายน้ำ
2. ปรับปรุงและติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะ
3. พัฒนาระบบจราจร
4. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการประกอบอาชีพ
5. ส่งเสริมให้บริการด้านการสาธารณสุขและการป้องกันโรคแก่ประชาชน
6. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษา
7. รมรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
8. ส่งเสริมการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และนันทนาการต่าง ๆ
9. ส่งเสริมด้านสวัสดิการชุมชน
10. ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน

11. เพิ่มขีดความสามารถในด้านการคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
12. เผยแพร่ความรู้ ความสนใจ เกี่ยวกับกิจการของเทศบาล
13. ปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ และสถานที่ปฏิบัติงานให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพ
14. เพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร
15. จัดระบบบำบัดและจัดการขยะ
16. ส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. มีสถานี่ชนสงฆ์โดยสารอำเภอสนา ทำให้เป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง เนื่องจากมีรถประจำทางหลายสายผ่าน 2. เป็นศูนย์กลางการค้าและการพาณิชย์มาแต่ในอดีต 3. มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม อยู่ติดแม่น้ำน้อย และมีสถานที่ออกกำลังกายและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ 4. มีสนามกีฬาประชาชน และสนามกีฬาเทศบาล 5. มีสถานที่กำจัดขยะเป็นของตนเอง 6. มีระบบเตาเผาขยะ 7. มีหอประชุมสำหรับจัดงานต่าง ๆ ที่ใหญ่ที่สุดในอำเภอสนา	1. น้ำท่วมเป็นประจำทุกปี ทำให้เกิดการสูญเสียทางด้านเศรษฐกิจ 2. ตลาดสดไม่เพียงพอ ประชาชนต้องไปขายบนทางเท้าหรือบนถนน 3. มีประชากรแฝงเข้ามาใช้บริการในเขตเทศบาล 4. ปัญหาการจราจรติดขัด โดยเฉพาะบริเวณตลาด ในช่วงเช้า และเย็น 5. ตลาดสดคับแคบ ไม่มีที่จอดรถ

โอกาส	อุปสรรค
1. เป็นแหล่งเศรษฐกิจ มีธนาคารพาณิชย์หลายแห่ง 2. การคมนาคมขนส่งสะดวก เพราะอยู่ใกล้กรุงเทพฯ 3. ส่วนราชการตั้งอยู่บริเวณเดียวกัน ได้แก่ เทศบาล อำเภอ สถานีตำรวจ ทำให้ประชาชนได้รับความ สะดวกในการติดต่อราชการ	1. พื้นที่ภายในเขตเทศบาล เป็นพื้นที่ลุ่ม ทำให้ เกิดน้ำท่วมได้ง่าย 2. ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมทางการเมือง 3. งบประมาณไม่เพียงพอ 4. บุคลากรไม่เพียงพอ และขาดบุคลากรที่มี ความรู้ ความสามารถ 5. พื้นที่ภายในเขตเทศบาล มีจำกัดเพียง 1.2 ตารางกิโลเมตร ไม่สามารถขยายพื้นที่เมือง ออกไปได้อีก

3.2 ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาในเขตเทศบาลเมืองเสนา

(1) ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1. ปัญหาถนน ทางเท้าคับแคบและไม่ได้มาตรฐาน

เนื่องจากในอดีตภายในเขตเทศบาล ใช้ทางน้ำเป็นเส้นทางคมนาคม สัญจรไปมา การก่อสร้างถนนไม่มีการวางแผนผังมาแต่เดิม ทำให้สภาพถนนและทางเท้าในปัจจุบันอยู่ในลักษณะที่แคบและไม่ได้มาตรฐาน

2. ปัญหาการจราจรติดขัดและไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย

สภาพการจราจรภายในเขตเทศบาล โดยเฉพาะบริเวณตลาดซึ่งเป็นย่านชุมชน การจราจรติดขัดและไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย รถรับจ้างต่าง ๆ ขาดความเป็นระเบียบในการจอดรับส่งผู้โดยสาร ประกอบกับผู้ประกอบการค้ามักใช้ผิวจราจรและทางเท้าเป็นที่วางขายสินค้า ประชาชนต้องลงมาเดินบนผิวจราจร ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายได้ ทำให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัด โดยเฉพาะในช่วงเช้าและเย็น

(2) ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

1. ปัญหาประชาชนมีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย

ในปัจจุบันสถานะเศรษฐกิจของประเทศตกต่ำ ค่าครองชีพโดยรวมของประชาชนสูงขึ้น ทำให้รายได้ไม่สมดุลกับรายจ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของประชาชนที่มีอาชีพหาเช้ากินค่ำ เช่น กรรมกรรับจ้าง ซึ่งมีรายได้น้อยและไม่แน่นอน เมื่อเศรษฐกิจตกต่ำ การจ้างงานลดลง ทำให้รายได้ที่ได้รับมาไม่เพียงพอกับรายจ่าย

(3) ปัญหาด้านสังคม

1. ปัญหายัยรุ่นมั่วสุมการพนันและยาเสพติด

ในปัจจุบันปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่สำคัญของสังคม และ รัฐบาลก็มีนโยบายที่มุ่งเน้นที่จะแก้ไขปัญหายาเสพติดให้หมดไปจากสังคมไทย เพราะหากสังคมใดมีผู้ติดยาเสพติดเป็นจำนวนมาก จะทำให้สภาพเศรษฐกิจและสังคมเสื่อมโทรมลง ก่อให้เกิดปัญหาตามมาอีกมากมาย เช่น ปัญหาด้านอาชญากรรม ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ปัญหาด้านคุณภาพชีวิต เป็นต้น ในปัจจุบันภายในเขตเทศบาล พบว่ามีการมั่วสุมการพนันและยาเสพติด โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กวัยรุ่น ซึ่งส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากขาดการดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครอง สภาพพื้นฐานทางครอบครัวไม่ดีพอ และสภาพแวดล้อมในชุมชนเอื้ออำนวย ส่งผลให้มีการมั่วสุมเล่นการพนันและติดยาเสพติดให้โทษต่าง ๆ

(4) ปัญหาด้านการเมืองการบริหาร

1. ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

สภาพอาคารบ้านเรือนและสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ภายในเขตเทศบาล มีลักษณะหนาแน่น และบางส่วนเป็นอาคารไม้เก่าแก่ โดยเฉพาะบริเวณริมแม่น้ำ สภาพถนน ตรอก ซอยต่าง ๆ ก็คับแคบ พ่อค้าแม่ค้านำสินค้ามาวางขาย หากเกิดเพลิงไหม้ รถดับเพลิงไม่สามารถเข้าไปดับเพลิงได้ทันที ก่อให้เกิดปัญหาด้านการป้องกันและระงับอัคคีภัย

2. ปัญหาขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน

ประชาชนส่วนใหญ่ภายในเขตเทศบาล ต้องดิ้นรนประกอบอาชีพเพื่อความอยู่รอดของตนเองและครอบครัว สภาพความเป็นอยู่มีลักษณะต่างคนต่างอยู่ ไม่มีความเอื้ออาทรต่อกัน ไม่เข้าใจการปกครองในรูปแบบเทศบาล ส่วนใหญ่ไม่ให้ความร่วมมือ คิดแต่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าประโยชน์ส่วนรวมของท้องถิ่น

(5) ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

1. ปัญหาด้านการบำบัดน้ำเสีย

น้ำทิ้งจากอาคารบ้านเรือน สถานที่ราชการและสถานประกอบการต่าง ๆ ภายในเขตเทศบาล มักจะถูกปล่อยลงสู่ท่อระบายน้ำและไหลลงสู่แม่น้ำน้อยโดยตรง โดยไม่ได้รับการบำบัด ซึ่งหากเป็นเช่นนี้ต่อไปในอนาคตจะเกิดปัญหาการเน่าเสียของน้ำได้